

Notat

Notat til Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg og Udenrigsudvalget om møde i Den Internationale Monetære og Finansielle Komité den 17. september 2006

IMF afholder årsmøde i Singapore den 19.-20. september 2006, hvor IMF's repræsentantskab "Board of Governors" mødes. I forbindelse med årsmødet vil der ligeledes den 17. september blive afholdt møde i den Internationale Monetære og Finansielle Komité (IMFC). Mødet i IMFC vil blive ledet af UK's finansminister Gordon Brown, der er formand for komitéen.

Mødet ventes primært at omfatte flg. emner:

- Udsigterne for verdensøkonomien
- IMF's mellemfristede strategi

Derudover holder Udviklingskomitéen, den fælles overordnede rådgivende komité mellem Verdensbanken og IMF vedrørende udviklingsspørgsmål møde den 18. september 2006. På dagsordenen er bl.a. korruptionsbekæmpelse.

Finland har for indeværende formandskabet og koordinatorrollen for den nordisk-baltiske valgkreds, som Danmark er medlem af. Det vil således være den finske finansminister, Eero Heinäluoma, der repræsenterer den nordisk-baltiske kreds ved IMFC-mødet. Danske synspunkter vil desuden indgå i EU's fælles indlæg, som ligeledes fremlægges af den finske finansminister, der repræsenterer EU-formandskabet. Endelig holder den svenske nationalbankdirektør, Stefan Ingves, tale ved årsmødet på vegne af nordisk-baltisk valgkreds

Udsigterne for verdensøkonomien¹

Væksten i verdensøkonomien synes at forløbe nogenlunde som vurderet i IMF's forårsforårsprognose fra april 2006. Skønnet for den globale vækst i 2006 og 2007 er i den kommende efterårsprognose opjusteret en smule i forhold til forårsprognosen, jf. *tabel 1*.

¹ Baseret på udkastet til den kommende økonomiske prognose fra IMF, *World Economic Outlook*, *September 2006*

Tabel 1. IMF's skøn for BNP-vækst i udvalgte regioner og lande

År Tidspunkt for skøn	2005		2006		2007	
			April	Sept.	April	Sept.
	-----Realvækst, pct.-----					
Verden.....	4,9		4,9	5,1	4,7	4,9
USA.....	3,5		3,4	3,5	3,3	3,1
Euroområdet	1,3		2,0	2,1	1,9	1,8
Tyskland.....	1,0		1,4	1,5	1,0	1,0
Frankrig.....	1,2		2,1	2,2	2,1	2,0
Italien.....	0,1		1,3	1,4	1,4	1,3
Spanien.....	3,4		3,3	3,3	3,2	3,0
UK.....	1,9		2,6	2,7	2,7	2,7
Danmark.....	3,2		2,7	2,7	2,3	2,3
Japan.....	2,6		2,8	2,9	2,1	2,1
Emerging Asia ¹	8,2		7,9	8,3	7,6	8,2
Kina.....	9,9		9,5	10,1	9,0	10,0

Kilde: IMF, *World Economic Outlook, September 2006*.

1) De primære lande i "Emerging Asia" er Kina, Indien, Korea, Taiwan, Hong Kong og Singapore.

Fortsatte olieprisstigninger, bekymring for stigende inflation og et højere renteniveau gør dog, at IMF i højere grad end i forårsprognosen betoner risikofaktorerne i verdensøkonomien. Der er fortsat usikkerhed om den europæiske økonomis styrke² og risiko for et mere abrupt fald i den amerikanske vækst. Her er man især bekymret for udviklingen på boligmarkedet, hvor man ser en risiko for prisfald. Ydermere er det usikkert, hvor robuste en række andre økonomier, herunder især emerging markets lande, vil være, hvis konjunkturudviklingen i verden bliver mindre gunstig.³

Oliepriserne har siden forårsprognosen fortsat deres stigning frem til begyndelsen af august. Den kraftige vækst i verdensøkonomien har bragt udnyttelsen af olieudvindings- og raffinaderianlæggene tæt på kapacitetsgrænsen. Oliepriserne er derfor meget følsomme over for ændringer i udbuds- og efterspørgselsforhold. Den geopolitiske usikkerhed har endvidere bidraget til det høje prisniveau, idet der er skabt usikkerhed om produktionen i nogle af de store olieproducerende lande. IMF fremhæver her især Irak og Nigeria. At dømme efter futuresmarkederne, vil olieprisen forblive høj en tid endnu.

Det generelle inflationsniveau i verdensøkonomien er steget en smule pga. olieprisstigningerne, men er stadig afdæmpet. For at imødegå risikoen for inflation, er pengepolitikken blevet strammet i såvel Europa som i USA. I Japan er pengepo-

² EU-Kommissionen har netop offentliggjort nye skøn for EU, hvor vækstsønnet for 2006 opjusteres til 2,7 pct. mod 2,3 pct. i maj 2006. For euroområdet opjusteres skønnet til 2,5 pct. fra 2,1 pct., dvs. Kommissionen har en mere positiv vurdering af opsvinget end IMF.

³ Samlet set vurderer IMF, at sandsynligheden for et større tilbageslag³ er 1/6. - her defineret som et fald i vækstraten til under 3,25 pct.

litikken fortsat lempelig, men er blevet strammet, idet centralbanken er gået bort fra sin hidtidige nulrentepolitik.

Usikkerheden om inflationen og pengepolitikken, især i USA førte i foråret 2006 til markante fald i aktiekurserne i en række lande. IMF vurderer, at der var tale om en korrektion af et overvurderet aktiekursniveau, snarere end at man mere fundamentalt har ændret vurderingen af verdensøkonomiens udvikling i de kommende år.

USA

Efter en exceptionelt høj vækst i begyndelsen af 2006 er væksten nu dæmpet betydeligt. Således faldt vækstraten fra første til andet kvartal i år fra 5,6 pct. til 2,5 pct. Højere oliepriser og en afkøling på boligmarkedet dæmpede væksten i privatforbruget. Dette blev delvis kompenseret af stigende nettoeksport.

Afdæmpningen af væksten var dog allerede forudset i IMF's forårsprognose, og udviklingen er forløbet stort set som forudset i denne prognose. Skønnet for væksten opjusteres med 0,1 pct. i 2006, mens det nedjusteres med 0,2 pct. i 2007, jf. tabel 1.

På kort sigt ser IMF udviklingen på boligmarkedet som den største risikofaktor. Stigende boligpriser har i lang tid bidraget væsentligt til stigende privatforbrug og boliginvesteringer. IMF vurderer nu, at boligpriserne er overvurderede, især set i lyset af de stigende renter på boliglån. Hvis boligpriserne stagnerer eller falder, vil boliginvesteringerne og det private lånefinansierede forbrug blive påvirket negativt. I 2005 udgjorde lån i boligernes friværdi ca. 8 pct. af husholdningernes samlede disponible indkomst, hvilket er en historisk høj andel. Den indenlandske efterspørgsel er således i særlig grad sårbar over for udviklingen på boligmarkedet.

Til trods for afdæmpningen af den indenlandske efterspørgsel er den ledige kapacitet i økonomien fortsat lille. Kerneinflationen og forbrugerprisstigningerne er steget mærkbart siden foråret, og Federal Reserve har siden forårsprognose hævet den pengepolitiske rente yderligere til 5,25 pct. Udfordringen for Federal Reserve består nu efter IMF's vurdering i at tilrettelægge en balanceret pengepolitik, der er netop så stram, at inflationen holdes i skak, men hvor man samtidig undgår at dæmpe efterspørgslen for meget og dermed øge risikoen for et større tilbageslag.

Betalingsbalanceunderskuddet ventes at nå 6,5 pct. af BNP i 2006. Den øgede gældsbyrde vil i sig selv bidrage til at øge opsparingen og dermed gradvis reducere betalingsbalanceunderskuddet. Der er dog efter IMF's opfattelse også behov for en konsolidering af finanspolitikken. Der er konstateret små fremskridt på dette punkt, og forbundsregeringen forventer at kunne halvere sit budgetunderskud frem mod 2008. IMF anbefaler dog en mere ambitiøs målsætning, navnlig set i lyset af de finanspolitiske udfordringer på længere sigt. Den demografiske udvikling betyder, som i en række andre lande, at den nuværende finanspolitik er uholdbar.

Europa

Efter en svag vækst i første kvartal 2006, på kun 1 pct. steg vækstraten i *euroområdet* i andet kvartal til 2,5 pct. Både den indenlandske efterspørgsel og nettoeksporten bidrog til den forøgede vækst. Samlet set er udviklingen forløbet nogenlunde som forventet i IMF's aprilprognose, jf. tabel 1.

Væksten ventes at blive på 2,1 pct. i 2006, hvorefter den reduceres en smule til 1,8 pct. i 2007. Her spiller den tyske momsforhøjelse fra 16 til 19 pct. pr. 1. januar 2007 en rolle. En fremrykning af det momsbelagte privatforbrug vil stimulere væksten i slutningen af 2006 og bidrage til at dæmpe efterspørgslen i 2007, men effekten vurderes at være beskeden.

IMF ser dog visse usikkerhedsmomenter i prognosen. Erhvervstilliden ligger fortsat på et højt niveau, hvilket kan føre til større investeringer end forventet. På negativsiden er der risiko for, at stigende oliepriser, en styrkelse af euroen og en svag udvikling på aktiemarkederne kan dæmpe opsvinget. Endelig vurderer IMF, at boligpriserne i Spanien, Storbritannien og Irland kan være overvurderede.

På længere sigt ser IMF det som en hovedudfordring for Europa at bane vej for en højere produktivitetsvækst. Europa har på dette punkt haft en svagere udvikling end USA. Efterslæbet kan ses i en række sektorer, herunder især fremstillingsvirksomhed og finansielle tjenester. Årsagen er en meget omfattende regulering på arbejds- og produktmarkederne, der har været til hinder for en effektiv ressourceallokering og en fleksibel tilpasning til globaliseringen og den teknologiske udvikling. IMF fremhæver Storbritannien, som et land, der har været i stand til at sikre en gunstig produktivitetsudvikling i kraft af en mere liberal lovgivning.

I relation til denne problemstilling beklager IMF, at fremskridtene med implementeringen af Lissabon-strategien er gået for langsomt, både i medlemslandene og på fællesskabsniveau. For så vidt angår sidstnævnte, lægger IMF især vægt på, at der bør ske hurtigere fremskridt med den finansielle integration og harmoniseringen af den finansielle regulering.

IMF ser opsvinget som en vigtig mulighed for at styrke de offentlige finanser. Man noterer sig, at de fleste lande har en mellemfristet målsætning om balance eller overskud på de offentlige finanser, men efterlyser konkrete planer, der kan styrke disse målsætningers troværdighed. Det er vigtigt, at konsolideringen sker gennem velfærdsreformer og begrænsninger af de offentliges lønudgifter.

Med hensyn til inflation og pengepolitik er IMF's vurdering overordnet positiv. Siden slutningen af 2005 er den pengepolitiske rente blevet forøget med 0,75 pct.-enheder. Afhængig af, hvordan opsvinget udvikler sig, kan der blive behov for yderligere stigninger. Forbrugerprisinflationen er i overkanten af 2 pct., men kerneinflationen er på 1½ pct. og der er ingen tegn på stigende inflationsforventninger.

I *Emerging Europe*⁴ er vækstraterne generelt væsentlig højere end i Vesteuropa, særlig markant i de baltiske lande og i Tyrkiet. Estlands og Letlands økonomier voksede i 2005 ca. 10 pct. Regionen som helhed ventes at vokse med 5,3 pct. og 5,0 pct. i henholdsvis 2006 og 2007. Mens væksten ventes at forsætte på et højt niveau i de baltiske lande, ventes der en kraftig opbremsning i Tyrkiet, hvor pengepolitikken har måttet strammes meget markant.

Regionen er generelt afhængig af kapitalimport, hvilket gør økonomierne sårbare over for udenlandske rentestigninger. I en række lande er der endvidere klart behov for at konsolidere de offentlige finanser, mest markant i Ungarn, hvis budgetunderskud ventes at blive på omkring 10 pct. af BNP i 2006. Endvidere fremhæver IMF et generelt behov for strukturelle reformer på arbejdsmarkedet og for en styrkelse af erhvervslivets institutionelle rammevilkår.

Asien

IMF skønner en vækst i *Japan* på 2,9 pct. i 2005 og 2,1 pct. 2006, jf. tabel 1. Væksten i aktiviteten drives af privatforbruget, som understøttes af en positiv udvikling på arbejdsmarkedet. IMF ser en mulighed for, at væksten i den indenlandske efterspørgsel kan blive stærkere end ventet i prognosen, men påpeger samtidig, at den japanske økonomi er sårbar over for stigende oliepriser og svigtende efterspørgsel i USA.

Efter en lang årrække med deflation, er inflationen nu blevet positiv og Japan har kunnet normalisere sin pengepolitik. Den pengepolitiske rente er dog stadig kun på 0,25 pct. IMF ser kun ringe risiko for, at en ekspansiv pengepolitik fører til accelererende inflation. Risikoen er snarere, at der atter kommer deflation, og det anbefales derfor, at man fra japansk side er forsigtig med evt. renteforhøjelser.

Der er i de seneste år sket væsentlige fremskridt mht. at forbedre de strukturelle svagheder i erhvervssektoren, herunder banksystemet. Det betyder, at økonomien i dag er i en bedre position til at opretholde momentum i væksten end tidligere.

Også for Japans vedkommende opfordrer IMF til finanspolitisk konsolidering i lyset af de kommende udgifter til et stigende antal ældre og den meget betydelige offentlige gæld. IMF efterlyser en mere ambitiøs plan for reduktion af det offentlige budgetunderskud. Samtidig anbefales reformer, der kan styrke konkurrencen i service-sektoren samt reformer i den finansielle sektor.

BNP-væksten i hele "*Emerging Asia*"-regionen⁵ var 8,3 pct. i 2005, jf. tabel 1. Væksten forventes at ligge på dette niveau også i 2006 og 2007. Væksten i Kina er fortsat meget høj og nåede 11,3 pct. i andet kvartal 2006, drevet af nettoeksport og investeringer. IMF ser det som en risiko for hele regionen, at det høje invester-

⁴ "Emerging Europe" består af Tyrkiet; Estland, Letland og Litauen (*Baltikum*); Tjekkiet, Ungarn, Polen, Slovakiet og Slovenien (*Centraluropa*) samt Bulgarien, Cypern, Malta og Rumænien (*Syd- og Sydøsteuropa*).

⁵ De primære lande i "Emerging Asia" er Kina, Indien, Korea, Taiwan, Hong Kong og Singapore.

ingsniveau i Kina kan blive efterfulgt af et kraftigt fald i investeringerne, hvis nogle af de allerede foretagne investeringer viser sig at have været baseret på for optimistiske forudsætninger.

Udviklingen i emerging-market-økonomierne i Asien er meget afhængig af konjunkturerne i USA og i stigende grad Kina pga. høj eksport til disse to lande. IMF ser det således som en udfordring for regionen at få en mere balanceret vækst, der også drives af indenlandsk efterspørgsel og ikke kun af eksportsektoren.

Øvrige regioner

Væksten i *Latinamerika* er aftaget en smule siden 2004, men ventes fortsat at være pæn i 2006 og 2007, godt 4 pct. Væksten drives såvel af råvareeksport som af vækst i den indenlandske efterspørgsel. IMF påpeger, at vækstraterne i Latinamerika generelt er betydelig lavere end i andre emerging markets-lande, navnlig Asien og at investeringsniveauet også er væsentlig lavere. IMF ser et stort potentiale, hvis reformtempoet kan øges og en række strukturelle svagheder elimineres. En væsentlig bekymring er, at stigende offentlige indtægter anvendes på mere kortsigtede initiativer frem for initiativer, der kan skabe vækst og sociale fremskridt på længere sigt.

Udviklingen i *Mellemøsten* har været præget af stigende oliepriser. Væksten forventes at blive 5,9 pct. og 5,5 pct. i henholdsvis 2006 og 2007. Den centrale udfordring i regionen er efter IMF's opfattelse at forvalte de stigende olieindtægter. Indtægterne giver mulighed for at afhjælpe nogle af regionens betydelige strukturelle svagheder, herunder afhængigheden af olieindtægter, bl.a. ved at satse på bedre uddannelse og forbedring af infrastrukturen.

I *Afrika* er den økonomiske udvikling fortsat positiv. Landene syd for Sahara oplever i disse år den længste periode med solid vækst siden begyndelsen af 1970'erne. Væksten i Afrika skønnes i 2006 og 2007 at blive henholdsvis 5,2 og 6,0 pct. IMF påpeger dog, at der kræves endnu højere vækstrater, hvis de såkaldte *Millenium Development Goals* skal nås. Man opfordrer derfor til, at reformtempoet øges og at der satses yderligere på at tiltrække udenlandske investeringer.

Den markante undtagelse fra det positive billede er Zimbabwe, der befinder sig i en meget alvorlig recession, som ventes at fortsætte. Situationen forværres af kraftigt accelererende inflation. IMF venter således decideret hyperinflation i 2007, med en prisstigningstakt på over 4000 pct.

IMF's mellemlfristede strategi:

IMF's primære opgave er at bidrage til den globale makroøkonomiske og finansielle stabilitet ved at understøtte medlemslandene i tilrettelæggelse og implementering af sund økonomisk politik. Udviklingen i verdensøkonomien, herunder globaliseringen og den øgede mobilitet af varer og kapital mellem lande betyder, at IMF's muligheder, udfordringer og opgaver løbende har ændret sig. Det har resulteret i overvejelser om IMF's rolle i forhold til sine medlemslande, således at organisationens komparative fordele udnyttes bedst muligt. Hensigten er, at institutionen skal være en relevant aktør for *alle* sine medlemmer ved - gennem sine kerneopgaver (makroøkonomisk og finansiell overvågning, långivning til lande med betalingsbalanceproblemer og teknisk assistance) - at hjælpe med at udnytte de muligheder den globale udvikling giver og effektivt håndtere eventuelle risici.

IMF's direktør, Rato, offentliggjorde forud for årsmødet 2005 sine indledende tanker om IMF's strategiske udvikling. Med opbakning fra IMFC blev der efterfølgende nedsat interne arbejdsgrupper i IMF, som fik til opgave at videreudvikle forslag på flg. områder: Effektivitet af IMF's overvågning, IMF's rolle i emerging-market lande, IMF's rolle i lavindkomstlande, "governance" (kvoter og stemmer), kapacitetsopbygning samt IMF's mellemlfristede budget. På baggrund af dette arbejde samlede ledelsen en lang række forslag i en rapport, som blev drøftet og hilst velkommen af IMFC i april 2006. IMFC opfordrede IMF's stab, ledelse og bestyrelse til at udvikle diverse instrumenter og tiltag for herefter at påbegynde implementeringen heraf så hurtigt som muligt. Rato ventes på mødet den 17. september, at gøre status over dette arbejde. I den forbindelse ventes drøftelserne at fokusere på styrkelsen af den makroøkonomiske og finansielle overvågning samt reformen af kvote- og stemmefordeling i IMF.

Overvågning:

Fonden er i gang med at genoverveje sin overvågning af medlemslandene, herunder effektivisering af den løbende økonomiske landeovervågning dvs. artikel IV-konsultationer samt øget fokus på valutakurser. Desuden prioriteres forbedret integration og sammenhæng mellem makroøkonomiske og finansielle markedsanalyser højt i overvågningen. Endelig har Fonden for nylig lanceret og igangsat en ny overvågningsprocedure i forhold til større økonomiske regioner. Det er således formålet, at IMF via såkaldte multilaterale konsultationer med flere medlemmer/grupper på én gang skal identificere globale makroøkonomiske problemer og medvirke aktivt gennem rådgivning i en løsning heraf. Herigennem kan institutionens universale status udnyttes. De elementer, der lægges vægt på i den nuværende konsultation er bl.a.: årsagen til og effekterne af de globale ubalancer, samt tiltag der kan korrigere disse.

Kvoter og stemmevægt i IMF:

IMF's beslutningsstruktur er koblet tæt sammen med størrelsen af medlemslandenes bidrag, som opgøres i kvoter. På nuværende tidspunkt bestemmer kvoterne 98 pct. af medlemslandenes stemmevægt i IMF's repræsentantskab og bestyrelse, medens de resterende 2 pct. udgøres af de såkaldte basisstemmer, hvor hvert land har 250 stemmer uafhængigt af økonomisk størrelse.

Flere emerging-market landes øgede vægt i verdensøkonomien er ikke pt. afspejlet i deres kvoter i IMF, og der er behov for at ændre fordelingen heraf for derved at give de mest underrepræsenterede lande større vægt. Såfremt nogle landes relative repræsentation i IMF skal øges, betyder det omvendt, at andre lande skal acceptere en relativ reduktion. IMF's direktør Rato fik den 31. august opbakning fra IMF's bestyrelse til en omfattende reformpakke, som efterfølgende er sendt til afstemning hos de 184 medlemslandes guvernører. For at blive vedtaget skal forslaget støttes af 85 pct. af stemmerne i IMF.

Kort beskrivelse reformforslaget:

Løsningspakken bygger på en to-trins-proces, som samlet består af en række tiltag og retningslinjer, der har til formål, at: 1) omfordele landenes kvoteandele således, at deres vægt i verdensøkonomien afspejles bedre heri, og 2) øge lavindkomstlandenes deltagelse og "stemme" i IMF. Forslaget lægger op til, at den samlede proces skal afsluttes inden for 1-2 år dvs. senest ved årsmødet 2008. Udformning, beslutning og implementering vil dog for diverse tiltag ske på forskellige tidspunkter inden for perioden.

Overordnede tiltag, principper og struktur i processen er flg.:

- Et **trin 1** med en begrænset ad hoc forøgelse til fire emerging market lande (Kina, Korea, Tyrkiet og Mexico), som vurderes særligt underrepræsenterede. Kvoteforhøjelsen ventes at ske umiddelbart efter mødet i Singapore.
- Et **trin 2**, der består af flg.: 1) Ny kvoteformel, hvori der lægges øget vægt på BNP og åbenhed (fx handel); 2) anden runde ad hoc-forøgelser til et bredere udsnit af lande, skal foretages på baggrund af en ny kvoteformel; 3) Inden den anden runde af kvoteforhøjelser skal basisstemmerne som et minimum fordobles for herigennem at kompensere lavindkomstlandene, således at deres nuværende stemme i Fonden som et minimum holdes status quo⁶; 4) Øget kapacitet i form af mere seniorpersonale i de afrikanske valgkredskontorer⁷ i Washington DC. Desuden foreslås, at artiklerne ændres således, at de største valgkredse får mere end én stedfortrædende eksekutivdirektør.⁸ Endelig er der lagt op til, at IMF's ledelse vil intensivere dialogen

⁶ Forøgelse af basisstemmer kræver en ændring af IMF's statut (artikelændring) og det foreslås endvidere at denne ændring inkluderer en mekanisme, der sikrer at basisstemmer udgør en konstant andel af samlede antal stemmer. Uden en sådan mekanisme vil andelen af basisstemmerne være faldende over tid.

⁷ De afrikanske medlemmer af Fonden er repræsenteret via to pladser i bestyrelsen, IMFC mv. Bl.a. størrelsen af de to valgkredse betyder store udfordringer for eksekutivdirektørerne og andet personale på landekontorerne.

⁸ I dag har hver kreds én stedfortrædende eksekutivdirektør.

med de afrikanske ministre; samt 5) Genovervejelse af proceduren i forbindelse med valg af IMF's direktør.

Forslaget er taget imod i de fleste IMF-medlemslande, herunder Danmark og den resterende Nordisk-baltiske kreds, som et acceptabelt kompromis. På baggrund af den seneste drøftelse i IMF's bestyrelse ventes det nødvendige flertal på 85 pct. at stemme for forslaget.

Øvrige elementer i strategien:

- Fonden har overvejet flere måder, hvorpå dens rolle i emerging market landene kan styrkes, herunder bl.a. oprettelsen af en evt. ny facilitet, der skal styrke arbejdet vedr. kriseforebyggelse og sikre en hurtig og forudsigelig assistance til lande med et sundt makropolitisk fundament, men med tegn på svagheder i fx den finansielle sektor.
- Fonden prioriterer øget effektivitet i forhold til sit engagement i lavindkomstlande. Udfordringerne i den del af verden består først og fremmest i at sikre, at den forventede stigende ulandsbistand inklusiv gældslettelse bidrager til varig høj økonomisk vækst og opfyldelsen af 2015-målene (Millennium Development Goals). Sikring af et holdbart gælds niveau er pt. prioriteret særligt højt som følge af implementeringen af det multilaterale gældslettelsesinitiativ (MDRI), hvorefter 100 pct. af den multilaterale gæld eftergives de lande, der er kommet igennem HIPC-processen.⁹ Gælden, der eftergives, er til IMF, Verdensbanken og Afrikabanken. IMF's bestyrelse iværksatte gældslettelsesinitiativet den 6. januar 2006, og har indtil nu eftergivet IMF-restgæld til 22 lande.
- IMF's udlån er det laveste i 25 år, hvilket indebærer lavere renteindtægter for IMF. Finansieringsgabets er muligvis et strukturelt fænomen og sikring af en langsigtet indkomstbase - uafhængig af udlån - er således nødvendig. IMF's ledelse har nedsat en arbejdsgruppe, der i begyndelsen af 2007 skal aflægge rapport om mulighederne for at styrke IMF's finanser.

Nordisk-baltiske synspunkter:

Nordisk-baltisk valgkreds finder arbejdet vedr. den mellemfristede strategi vigtigt, herunder det videre arbejde med konkretisering og implementering af forslagene.

Den Nordisk-baltiske valgkreds vil bl.a. fremhæve:

- Øget effektivitet og fokus i forbindelse med IMF's overvågning som det vigtigste element i den mellemfristede strategi, herunder en mere selektiv og effektiv landeovervågning gennem fx en større udbredelse af 24 måneders cyklus for artikel IV-konsultationerne for udvalgte lande samt øget fokus på spill-over effekter over landegrænser. Endelig bør sammenhængen mellem finansiel- og makroøkonomisk overvågning styrkes.

⁹ HIPC-initiativet er et Verdensbank/IMF-program for gældseftergivelse til en række af verdens 'heavily indebted poor countries' (HIPC) og omfatter potentielt over 40 lande. For IMF er flg. to ikke-HIPC lande ligeledes omfattet: Cambodja og Tadjikistan.

- Støtte til Rato's forslag til reform af kvote- og stemmefordeling i IMF og opfordrer til hurtig fremskridt og implementering af den samlede ”pakke”. IMF-kvoter bør afspejle Fondens rolle og betydning i medlemslandene og indikatorer som BNP og åbenhed bør derfor vægtes tungere i den nye kvoteformel. I arbejdet med kvoteforhøjelser er det vigtigt, at simple, transparente og objektive principper samt princippet om ligebehandling sikres. Endvidere har nordisk-baltisk valgkreds arbejdet for en forøgelse af basisstemmer i IMF og flere ressourcer til de afrikanske valgkredse for herigenem at øge lavindkomstlandenes indflydelse.
- Fondens rolle i emerging-market landene bør styrkes, således at dens politik vedr. løsningen af økonomiske kriser og forebyggelsen svarer i højere grad til det aktuelle behov. Det pointeres desuden, at den mest effektive kriseforebyggelse i alle lande er sund makroøkonomisk politik samt høj institutionel kvalitet.
- Fonden spiller en vigtig rolle i lavindkomstlandene. I dens arbejde i denne gruppe lande bør den fokusere på sine kerneopgaver, herunder overvågning, rådgivning og teknisk assistance i forhold til bl.a. at sikre makroøkonomisk stabilitet, en styrket offentlig udgiftspolitik, effektiv udnyttelse af den forventede stigende ulandsbistand og holdbar gældsudvikling. I forbindelse hermed er en klar arbejdsdeling i forhold til Verdensbanken og øvrige udviklingsbanker nødvendig.
- Sikring af Fondens finanser er vigtig, og nordisk-baltisk valgkreds er åben overfor at overveje nye indtægtskilder fx afkast ved at investere provenuet af et begrænset guldsalg for derved at gøre indkomstgrundlaget holdbart. Samtidig er det vigtigt fortsat at undersøge mulighederne for at begrænse Fondens administrative udgiftsniveau.

Yderligere information

Nordisk-baltisk indlæg på IMFC-mødet, på årsmødet samt halvårsrapporten ”The Global Economy and Recent Policy Developments in the International Monetary Fund” udarbejdet af nordisk-baltisk kontor i Washington DC vil blive offentliggjort på Nationalbankens hjemmeside www.nationalbanken.dk. Der henvises i øvrigt til IMF's hjemmeside www.imf.org.